

اثر تنفس خشکی طی مراحل مختلف نموی بر میزان ثبیت زیستی نیتروژن در ژنتیپ‌های نخود

سید هاتف هاشمی خبیر^۱، علیرضا عیوضی^۲، ساسان رضا دوست^۳، سید حامد هاشمی^۴، خبیر و زهرا هاشمی خبیر^۵

چکیده

به منظور بررسی اثر تنفس خشکی در مراحل مختلف نموی ژنتیپ‌های نخود بر میزان ثبیت نیتروژن، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۸۷-۸ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی ساعتلوی ارومیه اجرا گردید. آزمایش به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد که در آن، رژیمهای رطوبتی به عنوان عامل اصلی در چهار سطح شامل تیمار شاهد، اعمال تنفس خشکی در مراحل گل‌دهی، غلاف‌بندی و دانه‌بندی و چهار ژنتیپ نخود به عنوان عامل فرعی شامل ILC482، پیروز، کاکا و قزوین در نظر گرفته شدند. تنفس خشکی اثر معنی‌داری بر درصد نیتروژن بوته، تعداد گره ریشه، وزن خشک ریشه، عملکرد دانه، ماده خشک کل، تعداد غلاف در بوته و وزن صد دانه داشت. ژنتیپ‌ها از نظر صفات مورد بررسی، اختلاف آماری بسیار معنی‌داری ($P \leq 0.01$) داشتند. حساس‌ترین مرحله در ثبیت نیتروژن، وقوع تنفس خشکی در مرحله گل‌دهی بود. ارقام قزوین و پیروز از لحاظ ثبیت نیتروژن در مواجهه با تنفس خشکی در مراحل مختلف نموی به ترتیب کمترین و بیشترین کاهش را نسبت به شرایط بهینه رشد داشتند. ارقام پیروز و کاکا به ترتیب کمترین و بیشترین عملکرد دانه را تولید کردند. بررسی ضرایب همبستگی ساده صفات وابسته به ثبیت نیتروژن در شرایط بدون تنفس و تنفس خشکی در مراحل گل‌دهی و دانه‌بندی نشان داد که، بیشترین ضرایب همبستگی مثبت و معنی‌دار ($P \leq 0.01$) بین تعداد گره ریشه با وزن خشک گره و در تیمار تنفس خشکی در مرحله غلاف‌بندی، بیشترین ضرایب همبستگی مثبت و معنی‌دار ($P \leq 0.01$) بین تعداد گره ریشه با وزن خشک ریشه بودند.

واژه‌های کلیدی: ثبیت زیستی نیتروژن، تنفس خشکی، نخود، عملکرد دانه.

تاریخ دریافت: ۸۹/۸/۱۶ تاریخ پذیرش: ۹۰/۷/۳۰

- ۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوی، دانش آموزخانه کارشناسی ارشد زراعت، خوی، ایران
- ۲- استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی (نویسنده مسئول)

Email:Alirezaeivazi@yahoo.com

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوی، گروه زراعت و اصلاح نباتات، خوی، ایران.

۴- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوی، دانش آموزخانه کارشناسی ارشد زراعت، خوی، ایران.

۵- دانشجوی دکتری رشته حشره‌شناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز.

مقدمه و بررسی منابع علمی

طرف و ارزش زراعی و خصوصیات اکولوژیکی آن از طرف دیگر سبب شده است که در بین حبوبات در سطح جهان در مقام دوم (Miller *et al.*, 2002, 2002), در بین گیاهان زراعی مقام نوزدهم و در ایران و چند کشور خشک و نیمه خشک در مقام اول قرار گیرد (Kuchaki and Banaian-aval, 1994). استرالیا و ترکیه از صادر کنندگان عمده نخود می‌باشند (Mevicar *et al.*, 2005). در حدود ۴۰ درصد از قرار دارند. کشور ایران نیز دارای اقلیم خشک و نیمه خشک است. آب در این مناطق عامل محدود کننده اصلی و خشکی مهمترین عامل تنش در گیاهان زراعی است. توزیع نامناسب بارندگی باعث تشدید این مشکل می‌شود که نتیجه آن، کاهش عملکرد خواهد بود. از بین عوامل مختلف ایجاد کننده تنش مانند بیماری‌ها، آفات، علف‌های هرز، غرقاب، شوری و سرما، عامل خشکی به تنها بیان موجب کاهش ۴۵ درصدی عملکرد دانه می‌گردد (Saxena *et al.*, 1993). تنش رطوبتی تابعی از میزان حساسیت گیاهان طی مراحل مختلف رشد است. به طور کلی از نظر اهمیت، تنش خشکی دومین تنش غیر زیستی است که گیاه نخود را تحت تاثیر قرار می‌دهد (Singh *et al.*, 1994). کمبود آب، رشد رویشی و عملکرد را از طریق کاهش سطح برگ

کشت گیاهانی نظیر نخود که توانایی تثبیت زیستی نیتروژن را دارند موجب صرفه‌جویی اقتصادی و مانع از آلودگی زیست محیطی می‌شود. در استان آذربایجان غربی، کمبود آب از مشکلات اساسی کشاورزی می‌باشد (Yusefi *et al.*, 1997). بنابراین تعیین ژنتیپ‌های متتحمل به تنش خشکی و با تثبیت بالای نیتروژن تحت تنش، در استفاده بهینه از منابع آب حائز اهمیت می‌باشد. در نظام‌های کشاورزی، اهمیت بقولات دانه‌ای "عمدتاً" به دلیل توانایی این گیاهان در استفاده از نیتروژن اتمسفر از طریق همزیستی با میکرووارگانیسم‌های موجود در خاک است. نیتروژن یکی از عناصر پر مصرف در رشد گیاه است و تثبیت این عنصر در فرآیند همزیستی باکتری با گیاهان بقولات میزبان در رفع نیاز گیاه و جایگزینی از نظر اقتصادی و زیست محیطی در Singh and Kشاورزی پایدار مورد توجه می‌باشد (Saxena, 1999). متوسط عملکرد نخود در ایران بر اساس اطلاعات خواربار و کشاورزی سازمان ملل متحده، ۴۱۰/۵ کیلوگرم در هکتار گزارش شده است (FAO, 2007). گیاه نخود با توانایی تثبیت نیتروژن در گره‌های تثبیت کننده خود، بخش زیادی از نیتروژن مورد نیاز خود را در طی دوره رشد تأمین نموده و مقداری نیز همراه بقایا در خاک باقی می‌ماند که در حاصل خیزی خاک بسیار مؤثر می‌باشد. ارزش غذایی نخود از یک

محسوس‌تری را نسبت به سایر بقولات نشان می‌دهند (Neilson, 2001). تثبیت نیتروژن در گره‌ها وابسته به ارسال مواد کربوهیدرات از بخش‌های هوایی گیاه به ریشه است. با افزایش اندام فتوستتر کننده (برگ) تثبیت نیتروژن نیز بیشتر می‌شود (Fujita *et al.*, 1994). اهداف این آزمایش، تعیین اثرات وقوع تنش خشکی در مراحل مختلف نموی نخود بر میزان تثبیت نیتروژن، تعیین ژنتیکی که تحت تنش خشکی دارای بیشترین میزان تثبیت نیتروژن و عملکرد دانه می‌باشد. شناسایی عواملی که تثبیت نیتروژن را تحت تاثیر قرار می‌دهند.

و در نتیجه فتوستتر کاهش می‌دهد و میزان این کاهش به شدت تنش بستگی دارد. تحت تنش خشکی صفات مرتبط با تثبیت نیتروژن نظیر فعالیت آنزیم نیتروژنаз، تعداد و وزن خشک گره کاهش می‌یابد (Pimratch *et al.*, 2008). تعداد شاخه‌های بارور یا فرعی در نخود تحت شرایط بهینه رشد بیشتر از تنش خشکی است (Kumar *et al.*, 2004). در بین مراحل فنولوژیک گیاه نخود، مرحله تشکیل و پر شدن دانه‌ها حساس‌ترین مرحله به کمبود آب است (Mohammadi *et al.*, 2006). ژنتیک‌های نخود، از نظر افزایش عملکرد دانه در ازای افزایش رطوبت، واکنش

جدول ۱- خواص فیزیکی و شیمیایی خاک ایستگاه تحقیقات کشاورزی ساطلو از عمق ۰-۳۵ سانتی‌متری خاک

Table 1- Soil Physico-chemical characteristics of Satloo agricultural research station from depth of 0-35cm.

بافت خاک Soil texture	اشبع خاک Soil saturation (%)	کل نیتروژن Total nitrogen (%)	کربن آلی Organic carbon (%)	پناسیم قابل جذب Available potassium (mg/kg)	فسفر قابل جذب Available phosphor (mg/kg)	اسیدیته Acidity	شوری Salinity (ds/m)
لومی رسی Loamy clay	42	0.18	0.92	263	4.6	8.3	0.74

جدول ۲- آمار هواشناسی پنج ماه اول سال زراعی ۱۳۸۸ ایستگاه تحقیقات کشاورزی ساطلو در استان آذربایجان غربی

Table 2- April to August metrological parameters of Satloo agricultural research station of west Azerbaijan province in 2009

ماه Mount	Temperature °C				Precipitatio (mm)	Humidity (%)		Frost (day)
	Minimum	Maximum	Mean	Soil surface		Minimum	Maximum	
فروردين April	2.7	13.3	7.7	-2.2	1.2	36	83	2
اردیبهشت May	6.5	21.5	13.8	2.1	0.2	28	81	0
خرداد June	11.0	25.9	16.4	7.6	0.9	30	77	0
تیر July	15.3	30.5	22.8	11.1	0.0	34	7	0
مرداد August	14.9	29.6	22.3	11.0	0.0	29	74	0

مواد و روش‌ها

جهت تعیین درصد نیتروژن بوته به آزمایشگاه منتقل و با استفاده از دستگاه میکرو کجلدال مورد تجزیه قرار گرفت.

تعداد گره ریشه: تعداد ۷ بوته از هر کرت به طور تصادفی به همراه خاک اطراف ریشه‌ها برداشت شد پس از شتشوی ریشه‌ها تعداد گره‌های روی ریشه شمارش و میانگین هر کرت ثبت گردید.
وزن خشک ریشه: پس از انتخاب تصادفی ۷ بوته از هر کرت به همراه خاک اطراف ریشه، بعد از جدا کردن خاک و گره‌های روی آنها، از قسمت طوقه قطع و پس از خشک شدن توزین گردید.

وزن خشک گره: گره‌های روی ریشه ۷ بوته با استفاده از تیغ بیستوری از محل اتصال به سطح ریشه جدا و پس از خشک شدن با ترازوی با دقیق ۰/۰۱ گرم توزین گردید.

عملکرد دانه: پس از اندازه‌گیری ماده خشک کل، دانه‌ها از کاه و کلش جدا شده و توزین آنها توسط ترازوی با دقیق گرم انجام گرفت و عملکرد دانه بر حسب گرم در متر مربع ثبت گردید.

دانه در غلاف: برای تعیین تعداد دانه در غلاف، ۷ بوته به طور تصادفی انتخاب و پس از شمارش دانه‌ها، میانگین آن برای هر کرت تعیین شد.
غلاف در بوته: ۷ بوته به طور تصادفی انتخاب شده و تعداد غلاف در بوته آن‌ها شمارش و میانگین گرفته شد.

آزمایش در اردیبهشت ۱۳۸۸ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی ساعتلوی ارومیه با عرض و طول جغرافیایی به ترتیب ۳۷ درجه، ۳۲ دقیقه شمالی و ۴۵ درجه، ۵ دقیقه شرقی اجرا شد. بافت خاک از نوع رسی لومی بوده و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک تعیین شد (جدول ۱). نوع اقلیم منطقه نیمه خشک، با زمستان‌های سرد و مرطوب و تابستان‌های گرم و خشک است. میزان بارندگی منطقه بر اساس میانگین بلند مدت ۱۰ ساله ۲۳۶/۷ میلی‌متر بود (جدول ۲). آزمایش به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی اجرا گردید. عامل اصلی (سطوح آبیاری) شامل آبیاری کامل (عدم تنفس)، قطع آبیاری در مراحل گله‌ی، غلاف‌بندی و دانه‌بندی بود. عامل فرعی، ژنتیک‌های نخود شامل پیروز، ILC482، کاکا و قزوین بودند. آبیاری به صورت کرتی انجام گرفت و قطع آبیاری در کرتهای با توجه به مراحل فنلوزیک و رشد گیاه اعمال شد. ابعاد کرتهای آزمایشی ۲×۳ متر، فاصله ردیف-های کشت ۳۳ سانتی‌متر و فواصل کاشت روی ردیف‌ها ۱۰ سانتی‌متر بود. مبارزه با علف‌های هرز در طول دوره رشد به صورت دستی در دو نوبت صورت گرفت. نحوه اندازه‌گیری صفاتی که مستقیماً مرتبط با تثبیت زیستی نیتروژن بودند به صورت زیر انجام گرفت.

درصد نیتروژن بوته: از هر کرت ۷ بوته به طور تصادفی انتخاب و پس از آسیاب، ۲۰ گرم نمونه

خشکی برخوردار بود. پازدرنیک و همکاران (Pazdernik *et al.*, 1996) بیان کردند که تثبیت نیتروژن، فرآیند ناشی از همزیستی بین میزان و باکتری است، هر عاملی که رشد گیاه را مختل سازد، بر تثبیت نیتروژن نیز تاثیر خواهد داشت و چون در تیمار عدم تنفس خشکی بهترین شرایط رطوبتی برای رشد فراهم بوده میزان تثبیت نیتروژن نیز بیشتر بوده است. وجود سطح برگ بیشتر و دریافت نور کافی موجب افزایش توان فتوستزی گیاه شده و در این حالت ارسال کربوهیدرات‌ها به ریشه‌ها و گره‌ها موجب افزایش فعالیت گره‌ها و باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن می‌شود همچنین با افزایش اندام فتوستزی کننده (برگ) تثبیت نیتروژن نیز بیشتر می‌شود. (Kanouni *et al.*, 2003; Fujita *et al.*, 1994)

ژنتیکی که دارای تعداد گره و وزن خشک ریشه بیشتری است دارای درصد نیتروژن بالایی نیز می‌باشد که در این آزمایش لاین ILC482 از لحاظ صفات ذکر شده برتر از سایر ژنتیک‌ها بود و رقم کاکا که از لحاظ این صفات در سطح پایین‌تری بود. در مراحل انتهایی رشد اگر تنفس خشکی رخ دهد به دلیل پیر شدن گره‌ها، سریع‌تر خشک شده و کارایی تثبیت نیتروژن کمتر می‌شود. ضرایب همبستگی بین درصد نیتروژن بوته با صفات وابسته به تثبیت نیتروژن در تیمار بدون تنفس خشکی نشان داد که بین این صفت با وزن خشک ریشه و گره و تعداد گره ریشه همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد

وزن صد دانه: از عملکرد دانه هر کرت نمونه ۱۰۰ تایی به طور تصادفی شمارش و با ترازویی با دقت ۰/۰۱ گرم توزن گردید.

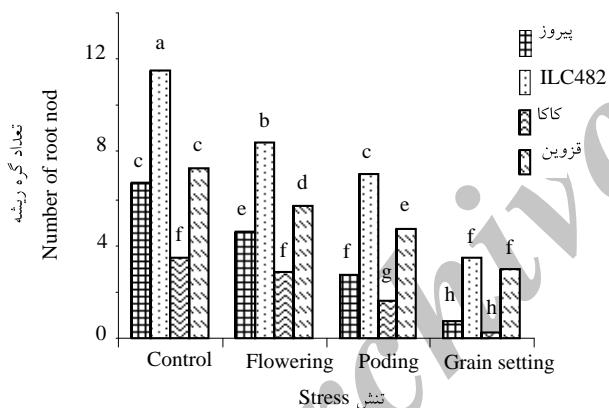
ماده خشک کل: وزن کل اندام‌های هوایی و دانه به عنوان ماده خشک کل در نظر گرفته شد و بوته‌های کل کرت پس از برداشت توزین و بر حسب گرم در متر مربع ثبت گردید.

در پایان آزمایش داده‌ها با نرم‌افزار آماری MSTAT-C تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام گرفت. ضرایب همبستگی صفات با نرم‌افزار SPSS محاسبه شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده گردید.

نتایج و بحث

درصد نیتروژن بوته: اثر ساده سطوح مختلف آبیاری، ژنتیک و اثر متقابل آنها در سطح احتمال یک درصد بر میزان نیتروژن بوته‌ها معنی‌دار بود (جدول ۳). بیشترین میزان تثبیت نیتروژن در تیمار شاهد برای لاین ILC482 به مقدار ۱/۸۶ درصد بدست آمد و کمترین مقدار برای تنفس در مرحله گلدهی در رقم پیروز بود (شکل ۱). تحت تنفس خشکی رقم قزوین کمترین میزان کاهش تثبیت نیتروژن را در مقایسه با شرایط بهینه رشد داشت. در مقابل رقم پیروز از تغییرات تثبیت نیتروژن بیشتری در مراحل نموی تنفس های

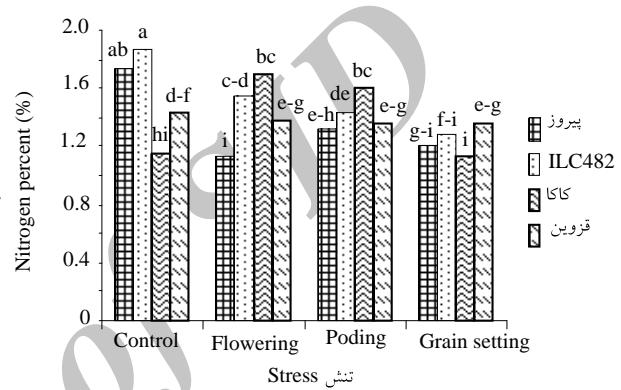
ثبت نیتروژن در تیمار بدون تنش خشکی نشان داد که تعداد گره ریشه با وزن خشک ریشه، وزن خشک گره و درصد نیتروژن بوته دارای همبستگی مثبت و معنی داری بود (جدول ۶). در تیمار دارای تنش خشکی در مراحل گلدهی، تعداد گره ریشه با صفات وزن خشک ریشه و وزن خشک گره دارای همبستگی مثبت و معنی داری بود (جدول ۷ و ۸) و در شرایط تنش خشکی در مرحله دانه بندی بین تعداد گره ریشه با صفات وزن خشک ریشه، وزن خشک گره و درصد نیتروژن بوته همبستگی مثبت و معنی داری داشتند (جدول ۹).

شکل ۲- اثر متقابل زنوتیپ در آبیاری بر صفت تعداد گره ریشه در بوته
Figure 2- Interaction between genotype and irrigation on root nodule

وزن خشک ریشه: اثر ساده آبیاری و زنوتیپ در سطح احتمال یک درصد بر وزن خشک ریشه معنی دار بود (جدول ۳). بیشترین وزن خشک ریشه متعلق به تیمار عدم تنش ۳۸۶/۹ میلی گرم و کمترین مقدار به میزان ۳۰۵/۹ میلی گرم در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه بندی مشاهده شد، تنش خشکی در این مرحله باعث شد که وزن

وجود داشت (جدول ۶). همچنین ضرایب همبستگی بین این صفت و صفات وابسته به ثبت نیتروژن در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه بندی نشان داد که بین درصد نیتروژن بوته با صفات وزن خشک ریشه، تعداد گره ریشه و وزن خشک گره همبستگی های مثبت و معنی داری وجود داشت (جدول ۹).

شکل ۱- اثر متقابل زنوتیپ در آبیاری بر صفت درصد نیتروژن بوته
Figure 1- Interaction between genotype and irrigation on nitrogen percentage

تعداد گره ریشه: اثر آبیاری، زنوتیپ و اثر متقابل آنها بر صفت تعداد گره ریشه معنی دار ($P \leq 0.01$) بود. به نظر می رسد که تیپ های کابلی در مقایسه با تیپ های دسی، دارای ریشه گستردگر و وزن خشک ریشه و به تبع آن از تعداد گره بیشتری برخوردارند. بیشترین تعداد گره در تیمار عدم تنش و لاین ILC482 با ۱۱/۵ گره و کمترین مقدار نیز در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه بندی و رقم کاکا با ۰/۲ گره بود همچنین در تمام سطوح تنش لاین ILC482 از تعداد گره ریشه بالاتری برخوردار بود (شکل ۲). همبستگی صفات بین تعداد گره ریشه با صفات وابسته به

در صد نیتروژن بیشتری نیز بود. در مقایسه رژیم‌های مختلف رطوبتی نیز، تیمار عدم تنفس رطوبتی دارای بیشترین وزن خشک ریشه، تعداد گره و بالاترین درصد نیتروژن بوته بود.

خشک ریشه در بوته حدود ۲۱ درصد نسبت به شرایط عدم تنفس کاهش یابد (جدول ۴). بیشترین وزن خشک ریشه در لاین ILC482 با ۴۴۲/۶ میلی‌گرم در بوته و کمترین وزن خشک ریشه با ۲۴۷/۹ میلی‌گرم در بوته در رقم کاکا مشاهده شد (جدول ۵). دلیل آن، بیشتر بودن سطح ریشه در تیپ‌های کابلی نسبت به تیپ‌های دسی می‌باشد. در بین ژنتیک‌های آزمایشی، ژنتیکی که دارای وزن خشک ریشه بیشتری بود دارای تعداد گره و

جدول ۳- میانگین مربوط میزان ژنتیکی تحت خشکی در مراحل مختلف رشدی در شرایط مزرعه‌ای

Table 3- Mean square traits of chickpea genotypes under drought stress at different growth period under field conditions.

منابع تغیرات	درجه آزادی df	میانگین مربوط میزان									ماده خشک کل Total dry matter
		آزادی Nitrogen percentage	درصد نیتروژن Nod per root	تعداد گره ریشه Root dry weight	وزن خشک گره Nod dry weight	وزن خشک دانه Grain yield	عملکرد دانه Grain per pod	دانه در غلاف Pod per plant	غلاف در بوته 100-kernal weight	وزن صد دانه	
تکرار Replication	3	0.006	1.68	47.96	0.49	161.26	0.151	22.26	12.63		193.53
آبیاری Irrigation	3	0.261**	82.39**	17845.93**	23.71**	3805.39**	0.06 ^{ns}	2304.89**	274.75**		39531.74**
خطا Error	9	0.003	0.318	231.15	0.02	361.04	0.03	49.280	1.35		1980.71
رقم رقم Cultivar	3	0.09**	90.03**	118812.76**	22.77**	28699.36**	2.47**	1641.89**	596.32**		23029.54**
آبیاری × رقم Cultivar × Irrigation	9	0.197**	3.06**	180.16 ^{ns}	0.781*	172.66 ^{ns}	0.12 ^{ns}	142.07**	6.21**		2230.69 ^{ns}
خطا Error	36	0.01	0.25	250.12	0.27	249.16	0.076	38.19	0.922		3186.01
ضریب تغیرات Coefficient of variation (%)		7.11	10.82	5.48	19.84	12.15	20.22	9.49	7.94		16.17

* و **: به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در مسطح احتمال پنج و یک درصد ns, * and **: Non-significant and significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

جدول ۴- مقایسه میانگین صفات ژنتیکی تحت خشکی در مراحل مختلف رشدی

Table 4- Mean comparison traits of chickpea genotypes under drought stress at different growth period

خشکی Drought stress	تش خشکی Root dry weight (mg)	وزن خشک ریشه	عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	ماده خشک کل Total dry matter (g.m ⁻¹)	
				Control شاهد	Flowering گلدهی
Control شاهد	386.9 a		145.9 a	419 a	
Flowering گلدهی	307.5 c		140.4 a		346 b
Poding غلاف‌بندی	347.6 b		118.3 b		304 c
Grain setting دانه‌بندی	305.9 c		115.2 b		327 b

میانگین‌های دارای حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشد

Means in each column with the similar letters were not significant differences at the 0.05 probability level

جدول ۵- مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های نخود تحت شرایط مزرعه‌ای

Table 5- Mean comparison of chickpea genotypes under field conditions

ژنوتیپ Genotype	وزن خشک ریشه Root dry weight (mg)	عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	دانه در غلاف Grain per pod	ماده خشک کل Total dry matter (g.m ⁻¹)
Piroz	312.7 c	138.6 b	1 b	370.2 ab
ILC482	442.6 a	105.8 c	1 b	302.4 c
Kaka	247.9 d	185.7 a	2 a	388.0 a
Qazvin	394.2 b	89.78 d	1 b	335.6 bc

میانگین‌های دارای حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشد

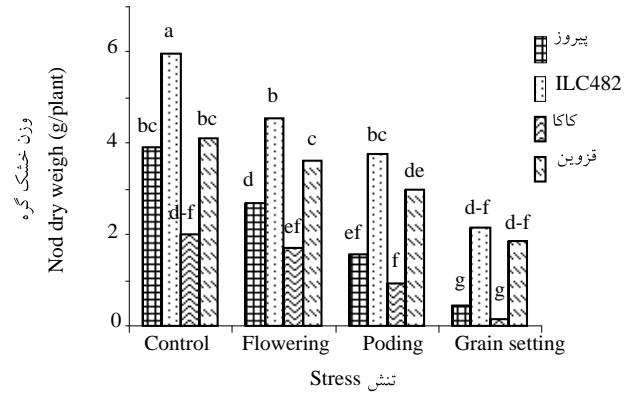
Means in each column with the similar letters were not significant differences at the 0.05 probability level

وزن خشک گره: اثر ساده سطوح آبیاری و ژنوتیپ بر وزن خشک گره در سطح احتمال یک درصد و اثر متقابل آنها در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). بیشترین وزن خشک گره در تیمار شاهد برای لاین ILC482 به میزان ۵/۹۷ میلی گرم بدست آمد و کمترین میزان به رقم قزوین در تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی با ۰/۱۳ میلی گرم اختصاص داشت. همچنین لاین ILC482 در تمام سطوح تنش از بیشترین وزن خشک گره برخوردار بود (شکل ۳). این موضوع احتمالاً به دلیل بیشتر بودن سطح ریشه در تیپ‌های کابلی و در نتیجه سطح بیشتر برای تشکیل گره‌ها بوده که باعث افزایش وزن خشک گره‌ها می‌شود. این یافته با نتایج تحقیقات پیمراج و همکاران (Pimratch *et al.*, 2008) و پازدرنیک (Pazdernik *et al.*, 1996) مطابقت داشت. در بین ژنوتیپ‌های آزمایشی، ژنوتیپی که دارای وزن و تعداد گره بیشتری بود دارای درصد نیتروژن بوته بیشتری نیز است. وجود اختلاف

همبستگی بین وزن خشک ریشه با صفات وابسته به تثیت نیتروژن در تیمار عدم تنش نشان داد که بین این صفت با وزن خشک گره، درصد نیتروژن بوته و تعداد گره ریشه همبستگی مثبت و معنی‌داری داشتند (جدول ۶). ضرایب همبستگی صفات در تیمارهای تنش خشکی در مراحل گل‌دهی و غلافبندی نشان دادند که صفت وزن خشک ریشه با وزن خشک گره و تعداد گره همبستگی مثبت و معنی‌داری داشتند (جدول ۷ و ۸). همبستگی بین این صفت با صفات وابسته به تثیت نیتروژن در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی نشان داد که بین وزن خشک ریشه با وزن خشک گره و تعداد گره ریشه همبستگی مثبت و معنی‌داری و صفت وزن خشک ریشه با درصد نیتروژن بوته دارای همبستگی منفی و معنی‌داری بود (جدول ۹).

متر مربع در تیمار عدم تنش و کمترین آن در تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی با $115/2$ گرم در متر مربع حاصل شد. تنش خشکی در این مرحله باعث شد که عملکرد دانه $21/04$ درصد نسبت به عدم تنش کاهش یابد (جدول ۴). رقم کاکا با $185/7$ گرم در متر مربع بیشترین و رقم قزوین با $89/78$ گرم در متر مربع کمترین عملکرد دانه را داشتند (جدول ۵). همبستگی بین عملکرد دانه در تیمار تنش خشکی در مرحله گل‌دهی با صفات تعداد دانه در غلاف و وزن صد دانه مثبت و معنی‌دار و با تعداد گره ریشه، وزن خشک ریشه و وزن خشک گره منفی و معنی‌دار بود (جدول ۷). در تیمار تنش خشکی در مرحله غلاف‌بندی نیز بین عملکرد دانه با وزن صد دانه، درصد نیتروژن بوته و تعداد غلاف در بوته همبستگی مثبت و معنی‌دار بود و با صفات تعداد گره ریشه، وزن خشک ریشه و وزن خشک گره همبستگی منفی و معنی‌دار بود (جدول ۸). عملکرد دانه با تعداد دانه در غلاف، وزن صد دانه و ماده خشک کل همبستگی مثبت و معنی‌دار و با تعداد گره ریشه، وزن خشک ریشه، وزن خشک گره و درصد نیتروژن بوته همبستگی منفی و معنی‌دار در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی بود (جدول ۹). بنابراین به نظر می‌رسد عملکرد دانه در سطوح مختلف تنش با صفات مرتبط با ثبات نیتروژن همبستگی منفی و معنی‌داری داشتند.

آماری معنی‌دار بین ژنتیپ‌های تیپ کابلی و دسی در وزن خشک گره ریشه با نتایج سایر محققان (Rupela *et al.*, 1986; Singh and Saxena, 1999) مطابقت داشت. همبستگی بین وزن خشک گره در تیمار عدم تنش خشکی با صفات درصد نیتروژن بوته، تعداد گره در ریشه و وزن خشک ریشه مثبت و معنی‌دار بود (جدول ۶). همچنین همبستگی این صفت در تیمارهای تنش خشکی در مراحل گل‌دهی و غلاف‌بندی با صفات وزن خشک ریشه و تعداد گره ریشه مثبت و معنی‌دار بودند (جداول ۷ و ۸). صفت وزن خشک گره در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی با صفات وزن خشک ریشه، تعداد گره ریشه و درصد نیتروژن بوته دارای همبستگی مثبت و معنی‌داری بود (جدول ۹).

شکل ۳- اثر متقابل ژنتیپ در آبیاری بر صفت وزن خشک گره
Figure 3- Interaction between genotype and irrigation on pod dry weight

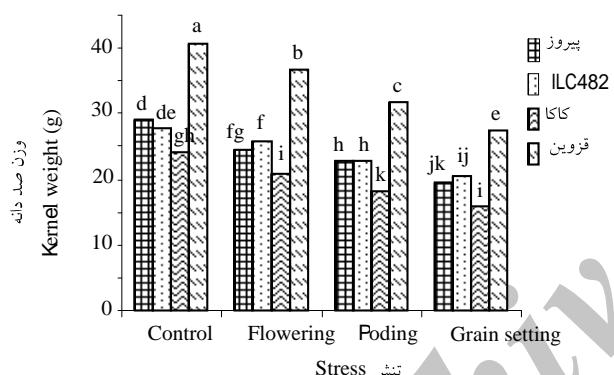
عملکرد دانه: اثر ساده سطوح آبیاری و ژنتیپ در سطح احتمال یک درصد بر عملکرد دانه معنی‌دار ولی اثرات متقابل آنها معنی‌دار نبود (جدول ۳). بیشترین عملکرد دانه $145/9$ گرم در

تیمار دارای تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی بین تعداد دانه در غلاف با عملکرد دانه و ماده خشک کل همبستگی مثبت و معنی‌دار و وزن صد دانه و وزن خشک ریشه و تعداد گره ریشه با وزن خشک گره همبستگی منفی و معنی‌دار بودند (جدول ۹).

تعداد غلاف در بوته: اثرات اصلی عامل آبیاری، ژنوتیپ و اثر متقابل آنها بر صفت تعداد غلاف در بوته اختلاف آماری معنی‌داری داشتند (جدول ۳). در شرایط عدم تنش لاین ILC482 با میانگین ۹۷ غلاف در بوته بیشترین و تیمار تنش خشکی در مرحله گل‌دهی و رقم پیروز کمترین تعداد غلاف در بوته با میانگین ۴۰ غلاف در بوته اختصاص داشت (شکل ۴). به نظر می‌رسد در شرایط آبیاری کامل، گیاه از دوره زایشی طولانی‌تری برخوردار می‌باشد و تولید گل و نیام در مدت زمان بیشتری صورت می‌گیرد، به علت استفاده مطلوب گیاهان از نهاده‌ها، تعداد گل‌هایی که به نیام تبدیل شدند بیشتر گردید. در شرایط کمبود آب، میزان ریزش گل افزایش و در نتیجه تعداد نیام در هر بوته کاهش یافت. تاثیر کمبود آب بر کاهش تعداد نیام در بوته نخود توسط Ghasemi-قاسمی گل‌عذانی و همکاران (Golezani *et al.*, 1997) و Singh and Saxena, 1991) است. این صفت در تیمار شاهد همبستگی منفی و معنی‌دار با وزن صد دانه داشت (جدول ۶). در تیمار تنش خشکی در مرحله گل‌دهی، تعداد

تعداد دانه در غلاف: اثر ساده ژنوتیپ بر تعداد دانه در غلاف در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). به نظر می‌رسد که وجود رطوبت کافی در مرحله پر شدن دانه باعث ادامه رشد دانه‌ها و نیز افزایش دو دانه‌ای شدن غلاف‌ها می‌گردد. کاهش تعداد دانه در غلاف در تیمارهای دارای تنش خشکی نسبت به تیمار عدم تنش با نتایج چایی‌چی و همکاران (Chaichi *et al.*, 2003)، Leport *et al.*, 2003)، پورت و همکاران (Begum *et al.*, 1999) و بگیوم و همکاران (1992) مبنی بر کاهش تعداد دانه در غلاف در شرایط تنش خشکی مطابقت داشت. رقم کاکا با ۱/۹۳ دانه دارای بیشترین تعداد دانه در غلاف و لاین ILC482 با ۱/۰۶ دانه دارای کمترین تعداد دانه در غلاف بودند (جدول ۵). همبستگی صفات در شرایط بدون تنش خشکی نشان داد که تعداد دانه در غلاف با تعداد گره ریشه، وزن خشک ریشه و وزن خشک گره دارای همبستگی منفی و معنی‌دار و با درصد نیتروژن بوته همبستگی مثبت و معنی‌دار می‌باشد (جدول ۶). در تیمار تنش خشکی در مرحله گل‌دهی صفت تعداد دانه در غلاف با عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت و با وزن خشک ریشه دارای همبستگی منفی و معنی‌داری بود (جدول ۷). در تیمار تنش خشکی در مرحله غلاف‌بندی نیز تعداد دانه در غلاف با ماده خشک کل و درصد نیتروژن بوته همبستگی مثبت و معنی‌داری بود (جدول ۸). در

خشک گره همبستگی مثبت و معنی داری داشتند (جدول ۷). در تنفس خشکی در مرحله غلاف بندی نیز صفت مذکور با عملکرد دانه و وزن خشک ریشه همبستگی مثبت و معنی داری داشت (جدول ۸). در تیمار تنفس خشکی در مرحله دانه بندی نیز صفت مذکور با عملکرد دانه و درصد نیتروژن بوته دارای همبستگی مثبت و معنی داری بود (جدول ۷). در تیمار تنفس خشکی در مرحله غلاف بندی نیز صفت مذکور با عملکرد دانه و درصد نیتروژن بوته همبستگی مثبت و معنی داری داشتند (جدول ۸).

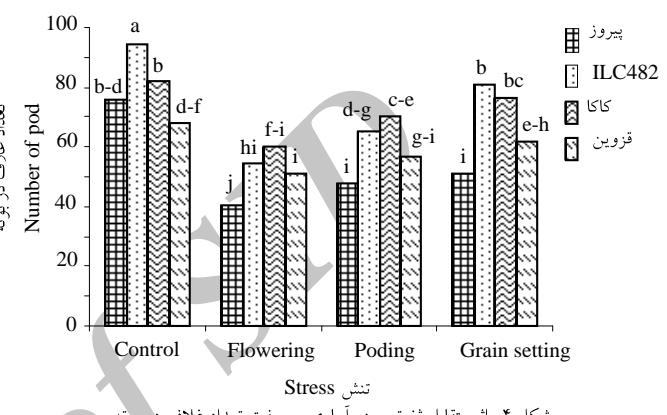

شکل ۵- اثر متقابل ژنتیک در آبیاری بر صفت وزن صد دانه

Figure 5- Interaction between genotype and irrigation on 100-kernel weight

ماده خشک کل: اثرات ساده آبیاری و ژنتیک معنی دار بودند (جدول ۳). بیشترین ماده خشک کل در تیمار عدم تنفس با ۴۱۹ گرم در متر مربع و کمترین مقدار در تیمار تنفس خشکی در مرحله غلاف بندی با میانگین ۳۰۳/۹ گرم در متر مربع بود. تنفس خشکی در این مرحله عملکرد بیولوژیک را در حدود ۲۷/۵ درصد کاهش داد (جدول ۴). کاهش وزن ماده خشک در اثر بروز تنفس خشکی به دلیل کمبود آب و مواد غذایی در

غلاف در بوته با درصد نیتروژن بوته دارای همبستگی مثبت و معنی داری بود (جدول ۷). در تیمار تنفس خشکی در مرحله غلاف بندی نیز صفت مذکور با عملکرد دانه و درصد نیتروژن بوته همبستگی مثبت و معنی داری داشتند (جدول ۸).

شکل ۴- اثر متقابل ژنتیک در آبیاری بر صفت تعداد غلاف در بوته

Figure 4- Interaction between genotype and irrigation on number of pod per plant

وزن صد دانه: اثر ساده آبیاری، ژنتیک و اثر متقابل آنها بر صفت وزن صد دانه معنی دار بود (جدول ۳). یوسفی و همکاران (Yusefi et al., ۱۹۹۷) وجود اختلاف آماری معنی دار برای صفت وزن صد دانه را نیز گزارش نمودند. تنفس خشکی در تیمار عدم تنفس برای رقم قزوین ۴۰/۸ گرم بیشترین مقدار و تنفس در مرحله دانه بندی برای رقم کاکا ۱۵/۸ گرم کمترین وزن صد دانه را داشتند (شکل ۵). وزن صد دانه در تیمار عدم تنفس همبستگی منفی با تعداد غلاف در بوته و همبستگی مثبت با درصد نیتروژن بوته داشت (جدول ۶). تنفس خشکی در مرحله گلدهی، وزن صد دانه با عملکرد دانه، وزن خشک ریشه و وزن

نتیجه‌گیری

رقم قزوین از لحاظ ثبت نیتروژن در مواجهه با تنفس خشکی در مراحل مختلف رشد کمترین کاهش را نسبت به شرایط بهینه رشد داشت. در مقابل رقم پیروز از تغییرات ثبت نیتروژن بیشتری در مراحل مختلف نموی تحت تنفس خشکی برخوردار بود. در مراحل مختلف رشدی صفات تعداد دانه در غلاف، تعداد غلاف در بوته، عملکرد دانه، ماده خشک کل، وزن خشک ریشه، تعداد گره ریشه و وزن خشک گره در اثر قطع آبیاری نسبت به عدم تنفس کاهش محسوسی یافتنند. براساس عملکرد دانه، حساس‌ترین مرحله به تنفس خشکی، مرحله دانه‌بندی و متتحمل‌ترین مرحله به تنفس خشکی مرحله گل‌دهی بودند. بیشترین و کمترین عملکرد دانه را به ترتیب ارقام کاکا و قزوین داشتند. در شرایط بهینه رشد رقم پیروز و لاین ILC482 دارای بیشترین ثبت نیتروژن بودند.

مرحله پر شدن دانه‌ها است که با کاهش تعداد و حجم دانه‌ها، ماده خشک کل نیز کاهش می‌یابد. کاهش وزن اندام‌های هوایی و تولید فرآورده‌های فتوستزی در نتیجه محدودیت آب توسط سینگ Xia, (Singh *et al.*, 1987) و زیا (Zia, 1997) نیز گزارش شده است. بیشترین ماده خشک کل مربوط به رقم کاکا با ۳۸۸ گرم و کمترین ماده خشک کل در لاین ILC482 با ۳۰۲/۴ گرم در متر مربع بود (جدول ۵). ضرایب همبستگی صفات با ماده خشک کل طی مراحل مختلف اعمال تنفس خشکی نشان داد که این صفت در تیمار عدم تنفس خشکی همبستگی منفی و معنی‌داری با تعداد گره ریشه، وزن خشک ریشه و وزن خشک گره داشت (جدول ۶). در تیمار تنفس خشکی در مرحله غلاف‌بندی صفت مزبور با تعداد دانه در غلاف همبستگی مثبت و با تعداد گره ریشه همبستگی منفی و معنی‌داری داشتند (جدول ۸). همبستگی صفات در تنفس خشکی در مرحله دانه‌بندی نشان داد که بین ماده خشک کل با عملکرد دانه و تعداد دانه در غلاف همبستگی مثبت و معنی‌دار و با صفات وزن صد دانه، تعداد گره ریشه، وزن خشک گره، وزن خشک ریشه و درصد نیتروژن بوته همبستگی منفی معنی‌داری داشتند (جدول ۹).

جدول ۶- ضرایب همبستگی صفات ژنوتیپ‌های نخود در تیمار بدون تنش خشکی تحت شرایط مزرعه‌ای

Table 6- Correlation coefficient of chickpea genotypes at well watered under field conditions

صفت Trait	درصد نیتروژن Nitrogen percentage (%)	تعداد گره ریشه Nod per root	وزن خشک گره Root dry weight (mg)	وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	دانه در غلاف Grain per pod	غلاف در بوته Pod per plant	وزن صد دانه 100-kernal weight (g)
تعداد گره ریشه Nod per root	0.77**							
وزن خشک ریشه Root dry weight (mg)	0.71**	0.89**						
وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	0.80**	0.98**	0.89**					
عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	0.21	0.41	0.15	0.30				
دانه در غلاف Grain per pod	0.80**	-0.74**	-0.71**	-0.76**	0.16			
غلاف در بوته Pod per plant	0.39	0.29	0.34	0.24	-0.41	0.27		
وزن صد دانه 100-kernal weight (g)	0.62**	-0.40	-0.17	-0.40	0.38	0.39	-0.65**	
ماده خشک کل Total dry matter (g.m ⁻¹)	-0.13	-0.60*	-0.51*	-0.59*	0.07	0.34	-0.24	-0.11

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

* and **: Significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

جدول ۷- ضرایب همبستگی صفات ژنوتیپ‌های نخود در تیمار تنش خشکی در مرحله گل‌دهی تحت شرایط مزرعه‌ای

Table 7- Correlation coefficient of chickpea genotypes at flowering drought stress under field conditions

صفت Trait	درصد نیتروژن Nitrogen percentage (%)	تعداد گره ریشه Nod per root	وزن خشک گره Root dry weight (mg)	وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	دانه در غلاف Grain per pod	غلاف در بوته Pod per plant	وزن صد دانه 100-kernal weight (g)
تعداد گره ریشه Nod per root	-0.01							
وزن خشک ریشه Root dry weight (mg)	-0.11	0.93**						
وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	-0.10	0.97**	0.94**					
عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	0.34	-0.69**	-0.84**	-0.78**				
دانه در غلاف Grain per pod	0.30	-0.43	-0.57*	-0.48	0.68**			
غلاف در بوته Pod per plant	0.74**	-0.01	-0.06	-0.06	0.26	0.21		
وزن صد دانه 100-kernal weight (g)	-0.39	0.39	0.54*	0.53*	0.76**	-0.41	-0.28	
ماده خشک کل Total dry matter (g.m ⁻¹)	-0.20	-0.47	-0.37	-0.44	0.43	0.01	0.05	-0.21

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

* and **: Significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

جدول ۸- ضرایب همبستگی صفات ژنتیکی نخود در تیمار تنش خشکی در مرحله غلخانیدی تحت شرایط مزرعه‌ای
Table 8- Correlation coefficient of chickpea genotypes at poding drought stress under field conditions

صفت Trait	درصد نیتروژن Nitrogen percentage (%)	تعداد گره ریشه Nod per root	وزن خشک گره Root dry weight (mg)	وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	دانه در غلاف Grain per pod	غلاف در بوته Pod per plant	وزن صد دانه 100-kernal weight (g)
تعداد گره ریشه Nod per root	-0.23							
وزن خشک ریشه Root dry weight (mg)	0.47	0.93**						
وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	0.07	0.78**	0.76**					
عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	0.63**	-0.74**	-0.84**	-0.51*				
دانه در غلاف Grain per pod	0.53*	-0.30	-0.36	0.18	0.35			
غلاف در بوته Pod per plant	0.64**	0.01	-0.14	0.11	0.50*	0.26		
وزن صد دانه 100-kernal weight (g)	-0.28	0.35	0.50*	0.20	0.66**	-0.20	-0.17	
ماده خشک کل Total dry matter (g.m ⁻¹)	-0.01	-0.54*	-0.38	-0.17	0.14	0.54*	-0.28	0.08

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد.
* and **: Significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

جدول ۹- ضرایب همبستگی صفات ژنتیکی نخود در تیمار تنش خشکی در مرحله دانه‌بندی تحت شرایط مزرعه‌ای

Table 8- Correlation coefficient of chickpea genotypes at grain setting drought stress under field conditions

صفت Trait	درصد نیتروژن Nitrogen percentage (%)	تعداد گره ریشه Nod per root	وزن خشک گره Root dry weight (mg)	وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	دانه در غلاف Grain per pod	غلاف در بوته Pod per plant	وزن صد دانه 100-kernal weight (g)
تعداد گره ریشه Nod per root	0.55*							
وزن خشک ریشه Root dry weight (mg)	0.62**	0.94**						
وزن خشک گره Nod dry weight (mg)	0.56*	0.99**	0.94**					
عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻¹)	-0.51*	-0.85**	-0.83**	-0.85**				
دانه در غلاف Grain per pod	-0.44	-0.60*	-0.73**	-0.60*	0.78**			
غلاف در بوته Pod per plant	0.10	0.07	-0.02	0.08	0.22	0.40		
وزن صد دانه 100-kernal weight (g)	0.47	0.69**	0.73**	0.69**	0.70**	-0.73**	-0.32	
ماده خشک کل Total dry matter (g.m ⁻¹)	-0.70**	-0.60*	-0.72**	-0.60*	0.55*	0.61*	-0.01	-0.51*

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد.
* and **: Significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

منابع مورد استفاده

References

- ✓ Begum, N., M. Husain, and S. I. Chowury. 1992. Effect of sowing date and plant density on pod borer incidence and grain yield of chickpea in Bangladesh. International Chickpea News Letter. 27: 19-21.
- ✓ Chaichi, M., M. Rostamzade, and K. S. Esmailian. 2003. Resistance evaluation of black chickpea to drought stress under different irrigation regimes. Journal of Crop Science and Natural Resourse. 4: 126-135. (In Persian).
- ✓ F. A. O. 2007. Production Year-Book, Food and Agricultur Organization, Rome. 70: 236.
- ✓ Fujita, K., K. G. Ofosu-Budu, and S. Ogata. 1994. Biological nitrogen fixation in mixed legume-cereal cropping system. Plant and Soil. 141: 155-175.
- ✓ Ghasemi-Golezani, K., M. Movahedi., F. Rahimzadeh-Khoei, and M. Moghadam. 1997. The effects of water deficit on grow and grain yield of two chickpea cultivars at different densities. Journal of Crop Science. 7: 17-42. (In Persian).
- ✓ Kanouni, H., M. K. Ahmadi, S. H. Sabaghpoor, R. S. Malhotra and H. Ketata. 2003. Evaluation of spring sowin chickpea varieties for drought tolerance. International Chickpea Conference. Raipur, Chattisgrah, India.
- ✓ Kocheki, A., and M. Banayan-Aval. 1994. Crop physiology. Mashhad Jahad-e-Daneshgahe Publ ications. 380 pp. (In Persian).
- ✓ Kumar, J., N. Dhiman, S. S. Yadav, J. Berger, N. C. Turner, and D. Singh. 2004. Moisture stress studies in different chickpea types. 4th International Crop Science Congress. New Dehli, India.
- ✓ Leport, L., N. C. Turner, R. J. French, M. B. Barr, R. Dude, S. L. Davies, D. Tennant, and K. H. M. Siddique. 1999. Physiological response of chickpea genotypes to terminal drought in a Mediteranian environment. European Journal of Agriculture. 11: 279-291.
- ✓ Miller, P. R., K. N. Mekay, and B. A. Jenks. 2002. Growing chickpea in the Northern great plains Montana State University. Agronomy Journal. 78: 697-755.
- ✓ Mevicar, R., P. Perase, K. Panchuk, C. Brenzil, S. Hartley, and D. Goodwillie. 2005. Chickpea in Saskatchewan. Saskatchewan Agriculture and Food. Gov.SK.Ca/docs/crops/pulses/productioninformation/chickpea. <http://www.Agr.com>.
- ✓ Mohammadi, G., K. Ghasemi-Golezani, A. Javanshir, and M. Moghadam. 2006. The effect of moisture deficit on performance of three chickpea cultivars. Journal of Crop Science and Natural Resourses. 10: 109-120. (In Persian).
- ✓ Neilson, D. D. 2001. Productin functions for chickpea, field pea and Lenti in the central Great plains. Agronomy Journal. 93: 563-569.
- ✓ Pazdernik, D. L., P. H. Graham, C. P. Vance, and J. H. Orf. 1996. Host genetic variation in early nodulation and nitrogen fixation of soybean. Crop Science. 36: 1102-1107.
- ✓ Pimratch, S., S. Jogloy, N. Vorasoot, B. Toomsan, A. Patanothai, and C. Holbrook. 2008. Relationship between biomass production and nitrogen fixation under drought stress conditions in peanut genotypes with different levels of drought resistance. Agronomy Journal. 194: 15-25.
- ✓ Rupela, O. P., B. Toomson, S. Mittal, P. J. Dart, and J. A. Thompson. 1986. Chickpea *Rhizobium* populations in soils and seasonal changes over depth. Soil Biology and Biochemistry. 86: 233-240.
- ✓ Saxena, N. P., C. Johansen, M. C. Saxena, and S. N. Silim. 1993. Selection for drought and salinity tolerance in cool-season food legumes. In: K. B. Singh and M. C. Saxena (ads.).

- Breeding for stress tolerance in cool-season food legumes. John Wiley and Sons, Chichester, U. K. pp. 245-270.
- ✓ Singh, K. B., and M. C. Saxena. 1999. Chickpeas. Macmillan Education LTD, London and Bisington. Pp 349.
- ✓ Singh, K. B., and M. C. Saxena. 1991. Studies on drought tolerance in legume program. Annual Report ICARDA.
- ✓ Singh, D. P., P. Singh, H. C. Sharma, and N. C. Turner. 1987. Influence of water deficit on the water relations, canopy gas exchange and yield of chickpea (*Cicer arietinum* L). Field Crops Research. 16: 231-241.
- ✓ Singh, K. B., R. S. Malhorta, M. H. Halila, F. J. Knights, and M. M. Verma. 1994. Current status and future strategy in breeding chickpea for resistance to biotic and abiotic stresses. Euphytica. 73: 137-149.
- ✓ Xia, M. Z. 1997. Effects of drought during the generative development phase on seed yield and nutrient uptake of faba bean (*Vicia faba* L). Australian Journal of Agricultural Research. 48: 447-451.
- ✓ Yusefi, B., H. Kazemi-Arbat, F. Rahimzadeh-Khoie, and M. Moghadam. 1997. Evaluation of chickpea cultivars at two moisture regimes and path analysis of agronomic traits. Iranian Journal of Crop Science. 28: 147-161. (In Persian).